ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Δ'. ΑΡ. 1169

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ.
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-10
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΟΔΟΣ ΝΟΤΑΡΑ ΑΡΙΘ. 41 ΤΗΛ. 10)3
ΕΝ ΘΕΣΣΗΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 95α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ – ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ : "ΠΡΩΙΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
16
ΜΑΡΤΙΟΥ 1929
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 37 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ.21
ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ
Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 14.9 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 5.8 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ. ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΩΝΙΟΝ ΑΧΘ ΕΩΣ Ν.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΩΝΙΟΝ ΓΑΛ. ΕΩΣ ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 763.0

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΩΝ ΕΜΠΕΙΡΟΤΕΧΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΕΝΟΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ.—Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ.—Ο ΚΡΟΙΣΟΣ ΘΑ ΔΙΕΥΘΥΝΗ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΤΟ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος.—Μεγάλη συζήτησις εἰς τὸν οἰκονομικὸν καὶ τραπεζιτικὸν κόσμον. Ἐνὸς μηνὸς συσκέψεις καὶ συζητήσεις καὶ ἐκθέσεις τῶν διεθνῶν οἰκονομολόγων, οἱ ὁποῖοι ἐκλήθησαν ὡς ἐμπειροτέχναι νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων πρὸς τοὺς Συμμάχους· ἑνὸς μηνὸς μυστικαὶ διαπραγματεύσεις, κατέληξαν εἰς τὸ τολμηρὸν σχέδιον τῆς ἱδρύσεως μιᾶς Διεθνοῦς Τραπέζης διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν τῆς Γερμανίας πρὸς τοὺς Συμμάχους καὶ τῶν μεταξὺ Συμμάχων ἐφειλῶν. Ἡ ἰδέα εἶνε ἀμερικανική καὶ μόνον ἐκεῖθεν ἠμποροῦσε νὰ προέλθῃ. Τί θὰ εἶνε αὐτὴ ἡ Τράπεζα, ἡ «Ὑπερτράπεζα», ὁ κολοσσὸς αὐτὸς τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς καὶ διαχειρίσεως; Ἐν πρώτοις εἶνε εὐνόητον ὅτι εἰς τὸν μέγαν κύκλον τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἀνήκει καὶ ἡ χώρα μας, ἀπὸ ἀπόψεως πιστωτοῦ ἐπὶ τῶν ἡττημένων (ἡμεῖς θεωροῦμεθα νικηταί), ἀλλὰ καὶ χρεώστου πρὸς τοὺς Συμμάχους.

Ἔνα ἀναλυτικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐμπειροτεχνῶν περιγράφει ἐκτεταμένως τὸν προορισμὸν τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης. Οἱ οἰκονομολόγοι δὲν ἔχουν συνήθειαν νὰ ἀνακοινώνουν τὰ σχέδιά των πρὶν ταῦτα καταληξουν εἰς ἀποφάσεις. Ἐὰν ἔγινε αὐτὴ ἡ ἐξαίρεσις, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν των ὅπως τὸ σχέδιόν των συζητηθῇ εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ γίνῃ τὸ ἀνώνυμον ἐκεῖνο δημοψήφισμα ποὺ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν μεγάλων ἰδεῶν. Ἀπὸ σήμερον λοιπὸν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἀρχίσῃ νὰ μελετᾷ τὰς λεπτομερείας τοῦ σχεδίου της, θὰ συζητῆται τὸ σχέδιόν της ἀπὸ ἅλας τὰς οἰκονομολογικὰς αὐθεντίας τοῦ κόσμου. Αἱ ἰδικαί μας αὐθεντίαι δὲν θὰ λείψουν, ἀσφαλῶς, ἀπὸ τὸν χορόν. Ἡμεῖς οἱ πληροφορηθεὶ διὰ περισσοῦμεν εἰς τὸν ρόλον μας.

Ἡ νέα Τράπεζα, κατὰ τὸ ἀνακοινωθέν, θὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δράσίν της εἰς ὅλας τὰς χώρας, ὑποτάσσουσα τὸν ρόλον της εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν ἐκεῖ ἐκδοτικῶν τραπεζῶν. Θὰ εἶνε ἡ Διεθνὴς Τράπεζα, τὸ πλουσιώτερον Ταμεῖον τοῦ Κόσμου εἰς ξένον συνάλλαγμα, καὶ θὰ ἔχῃ προορισμὸν νὰ βοηθῇ τὰς ἐκδοτικὰς τραπέζας εἰς τὴν παγίωσιν τοῦ ὑγιοῦς νομίσματος καὶ εἰς τὴν σταθεροποίησιν τῶν οἰκονομικῶν ἔρων, σύμφωνα μὲ τὴν ἀντίληψιν ποὺ ἐπεκράτησε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐκδοτικῶν ὀργανισμῶν. Τὸ ἐνδιαφέρον καταντᾷ ζωηρότατον. Ὁ Κροῖσος θὰ διευθύνῃ τὸν Κόσμον.

Τὸ ἀνακοινωθέν, εἶνε ἀληθές, ὅτι ἰσχυρίζεται τὸ ἀντίθετον καὶ τονίζει μάλιστα τὸν ἀνεξάρτητον χαρακτῆρα ποὺ θὰ προσλάβῃ ὁ νέος ὀργανισμός. Θὰ εἶνε διεθνής, θὰ διευθύνεται διεθνῶς, θὰ ἔχῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του μικρὰς συμβουλευτικὰς ἐπιτροπὰς ἀποτελουμένας ἐκ τῶν διεθνῶς ἀνεγνωρισμένων αὐθεντιῶν τῆς οἰκονομολογίας, θὰ ἐδρεύῃ ἐπὶ ἐδάφους μικροῦ κράτους, τὸ ὁποῖον θὰ δεχθῇ νὰ μὴ εἰσπράττῃ φόρους ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν καὶ τῶν κερδῶν καὶ τὰ τελευταῖα αὐτὰ θὰ διανέμωνται πάλιν διεθνῶς εἰς τὰ κράτη-ἰδρυτάς.

Κύριος σκοπὸς τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης εἶνε ὁ μετασχηματισμὸς τοῦ πολεμικοῦ χρέους τῆς Γερμανίας, τοῦ πολιτικοῦ, ὅπως τὸ ὀνομάζουν, εἰς ἐμπορικόν. Εἶνε ἡ περίφημος ἀποψις τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς Γερμανίας ἀπὸ τὰς Κυβερνήσεις-πιστωτρίας καὶ τῆς δημιουργίας ἰδιωτῶν-πιστωτῶν, τῶν κατόχων τῶν διαφόρων ὁμολογιῶν ποὺ θὰ ἐκδοθοῦν. Ἀλλὰ μέχρις ὅτου φθάσουν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, ἡ νέα Τράπεζα θὰ εἶνε ἁπλῶς ὁ μεσάζων μεταξὺ τῶν πιστωτῶν καὶ τοῦ ὀφειλέτου. Θὰ ἀντικαταστήσῃ, τρόπον τινά, τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γενικοῦ Πράκτορος τῶν Ἐπανορθώσεων καὶ θὰ θέσῃ τάξιν εἰς τὴν εἰσπραξιν καὶ διανομὴν τῶν ἐπανορθώσεων, θὰ βοηθήσῃ τὴν εἰς εἶδη καταβολὴν καὶ θὰ ὀργανώσῃ τὴν ἐμποροποίησιν τοῦ πολιτικοῦ χρέους. Θὰ λείψουν αἱ πολιτικαὶ ἐπιρροαὶ καὶ ὑστεροβουλίαι καὶ τὸ σύστημα ποὺ καθιέρωσεν ὁ πόλεμος θὰ ἀντικατασταθῇ διὰ κοινοῦ οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ, συστήματος τῆς εἰρήνης. Ἡ νέα Τράπεζα θὰ εἶνε ὁ μεσάζων διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ὁμολογιῶν τοῦ Δανείου τῶν Ἐπανορθώσεων, ἢ μᾶλλον ὁ μεσάζων Συμμάχων καὶ ὀφειλετῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ Τραπεζῶν ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν δανείων.

Δὲν εἶνε ἀγνωστοι εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ ἐπικρίσεις ποὺ ἀκούονται ἀπό τινες ἀναντίον τοῦ μετασχηματισμοῦ αὐτοῦ τῶν πολιτικῶν χρεῶν. Φοβοῦνται τὴν ἐλλειψιν ἐπαρκῶν ἐγγυήσεων καὶ τρέμουν πρὸ τῆς ἰδέας ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν μίαν ἡμέραν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην οἱ ὁμολογιοῦχοι νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν πιθανότητα παρεχῆς χρεωστασίου εἰς τὸν ὀφειλέτην, ὁ ὁποῖος ἠμπορεῖ νὰ ἀντιληφθῇ αἴφνης ὅτι ἡ μεγάλη ποσότης τοῦ ξένου συναλλάγματος ποὺ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ, θέτει εἰς κίνδυνον τὴν σταθερότητα τοῦ νομίσματός του. Εἶνε ὁ περίφημος ὅρος τῶν μεταφορῶν συναλλάγματος, ποὺ περιέχεται εἰς τὸ σχέδιον Ντῶς καὶ τὸν ὁποῖον ἡ νέα Τράπεζα ἀντιμετωπίζει. Λέγουσιν ὅτι αὐτὸ θὰ ἐνισχύσῃ τὴν Γερμανίαν διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῶν μεταφορῶν.

Ἡ ἵδρυσις μιᾶς τοιαύτης Τραπέζης θὰ εἶνε ἡ ἀφαίρεσις πάσης οἰκονομικῆς πρωτοβουλίας ἀπὸ τὰ μικρὰ κράτη ποὺ ἔχουν αὐτὴν τὴν πρωτοβουλίαν καὶ σήμερον ; Μήπως ἡμεῖς ; Δὲν τολμᾷ κανεὶς νὰ τὸ ἰσχυρισθῇ σοβαρῶς. Ἡ νέα Τράπεζα μὲ τὸ σύστημά της, βασιζόμενον εἰς τὰς ὑγιεστέρας δημοσιονομικὰς ἀρχὰς τῶν τελευταίων χρόνων, ἠμπορεῖ νὰ εἶνε ἐλιγώτερον πιεστικὴ διὰ τὰς μικρὰς χώρας ἀπὸ τοὺς διαφόρους τραπεζίτας, ποὺ περιφέρουν τὰ χρηματοκιβώτιά των εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν εἰς ἀναζήτησιν ὑρμάτων. Καὶ εἶνε καλύτερον νὰ ἔχωμεν αὐστηρῶς οἰκονομικοὺς λογαριασμοὺς μὲ τὴν Βουλγαρίαν, λ. χ., ἀντὶ νὰ ἀναμιγνύεται ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ μετημφιεσμένη «φιλανθρωπία».

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΡΑΜΟΝΑ

Τί κακὸ εἶνε πάλιν αὐτὸ ποῦ ἐνέσκηψε μὲ τὸ τραγοῦδι τῆς Ραμόνας; Τί κύμα; Τί ἀντικυκλών; Ὅλα τὰ πιάνα τῆς Ἑλλάδος καταγίνονται μὲ τὰ τρία μπεμόλια του. Ὅλες ἡ φωνές, ἀνδρικές, γυναικεῖες, παιδικές, γατίσιες, γαϊδουρίνες, ἐπαναλαμβάνουν νυχθημερὸν τὰς στροφάς του. Ὅπου καὶ ἂν σταθῇς, ὅπου καὶ ἂν πᾷς, θὰ σοῦ ἔλθουν εἰς τὰ αὐτιά σί στίχοι του:

«Ἐ ζὲ ντονγκαὶ τοὺ πούρ ρεβίρ ἐν ζούρ,
Ραμονά, σὲ ρέδ ντ' ἀμούρ».

Μπὰ ποῦ κακοχρόνο νἆχῃ καὶ τὸ ἐρωτικὸν αὐτὸ ὄνειρον καὶ ἡ Ραμόνα ποὺ τὸ ἐνέπνευσε. Μᾶς ξεθέσε κυριολεκτικῶς!.. Ἀλλὰ τί χροστούσαμε οἱ ἀτυχεῖς; Ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὠνειρεύθη ὅτι εἶχε φύγει μαζὶ μὲ τὴ Ραμόνα καὶ εἶχαν πάει μακρυὰ ἀπὸ κάθε ζηλότυπον δίλημμα καὶ εἶχαν περάσει θραδυὲς ἀλησιόνητες, καὶ αἰφνιδίως ἐξύπνησε καὶ εἶδε ὅτι

«Τὸ γλυκὺ αὐτὸ ρομάν
ἦτο σελμάν
ἕνα ὄνειρο ντ' ἀμάν»

ἔπρεπε γιὰ τοῦτο νὰ ἀναστατωθῇ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλάς; Καὶ ὁ μακαρίτης ὁ Ναστραδὶν Χόντζας ἄλλοτε εἶχεν ἰδῆ κάποιο ὄνειρον, ὅτι δηλαδὴ ἦταν ἀνεβασμένος ἀπάνω εἰς ἕνα ψηλὸ μιναρὲ, ὅταν δὲ ἐξύπνησε ἀντελήφθη ὅτι τοῦ εἶχαν συμθῇ πράγματα πολὺ περισσότερον ἐνδιαφέροντα. Μολαταῦτα δὲν ἔκριγον ἐνδιαφέροντα. Μολαταῦτα δὲν ἔκριγον νὰ σκάψουν νὰ ταράξῃ μὲ τὸ ὄνειρόν του τὴν ἡσυχίαν οὔτε τοῦ χωριοῦ του. Ἡ Ραμόνα ὅμως εἰσέβαλε μὲ ὁρμὴν ἀνεμοστροβίλου παντοῦ:

—Φωφὼ δὲν μᾶς παίζεις κανένα κομματάκι στὸ πιάνο νὰ διασκεδάσῃ ἡ συντροφιά;

—Τί νὰ παίξω μαμᾶ;

—Παῖξε τὴ Ραμόνα!

Ἄλλες νότες δὲν ἔχει ἡ μουσικὴ ἀπὸ τὶς δικές της. Οὔτε ἄλλες στροφές. Ὁ-πως κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς δημιουργίας, ὅπως λέγει ὁ Κάμιλλος Φλαμαριόν, δὲν ἠρούετο ἄλλο εἰς τὴν φύσιν ἀπὸ τὸ ἄσμα τοῦ γρύλλου, καὶ τώρα δὲν ἀκούεται ἄλλο ἀπὸ τὸ «γλυκὺ ρομὰν» τὸ ὁποῖον εἶνε ἀπλούστατα «ἕνα ὄνειρο ντ' ἀμάν.»

Ἕνας φίλος μου, ὁ ὁποῖος ἦλθε τελευταίως ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι μοῦ ἔλεγε προχθές:

—Μὰ δὲν μπορεῖς ἐσὺ νὰ μοῦ ἐξηγήσῃς ἐπὶ τέλους ποία εἶνε ἡ τρομερὰ αὐτὴ δύναμις ποῦ ἔχουν μερικὰ τραγούδια νὰ διαδίδονται ἀστραπιαίως εἰς κάθε γωνίαν τῆς γῆς; Πρὸ ἡμερῶν ἤμουνα εἰς ἕνα χωριὸ τῆς Ἀκαρνανίας τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι δὲν κατεβαίνουν εἰς τὴν πόλιν περισσότερον ἀπὸ μιὰ φορὰ τὸ χρόνο. Ἠξεύρεις, λοιπόν, τί ἄκουσα νὰ τραγουδοῦν εἰς τὸ δρόμο τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ κάποια παιδιά; Τὴ Ραμόνα. Καὶ τὴν ἔλεγαν καλά, σὰν νὰ τὴν εἶχαν μάθει ἀπὸ χρόνια. Πῶς ἐπῆγε ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὸ θουνὸ τὸ τρομερὸ αὐτὸ τραγοῦδι, καὶ μὲ τόση μάλιστα ταχύτητα;

—Πῶς ἐπῆγε; Ἀλλὰ γιατὶ δὲν μ' ἐρωτᾷς πῶς ἤρθε πέρυσι ἀπὸ τὰ δάθη τῆς Ἀφρικῆς ὁ Δάγκειος πυρετὸς καὶ ἐφέτος ἀπὸ τὴν Νότιον Ἀμερικὴν ἡ γρίππη, καὶ ὅλο τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὴν Σιθηρίαν ὁ ἀντικυκλών; Αἱ θεομηνίαι διέπονται πᾶσαι ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἀκατανοήτους φυσικοὺς νόμους καὶ ἔχουν τὴν αὐτὴν ταχύτητα εἰς τὸν δρόμον τους. Ἡ φυσικὴ λέγει ὅτι ἀπὸ τὰς ταχυτέρας δυνάμεις εἶνε ὁ ἠλεκτρισμός, τὸ φῶς, ὁ ἦχος. Ὁ μέγας Σαΐξπηρ, συμπληρῶν τὴν φυσικήν, ὥρισεν ὡς πολὺ ταχυτέραν δύναμιν καὶ ἀπὸ ὅλα ταῦτα, τὸν ἀνθρώπινον συλλογισμόν, ὁ ὁποῖος ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ παντοῦ εἰς ἑκατομμυριοστὰ τοῦ δευτερολέπτου. Ἔ, λοιπόν, ἡ μία μουσικὴ σαχλαμάρα. Εἶδε ὁ καλλιτέχνης ἕνα «ὄνειρον ντ' ἀμάν»; Θὰ τὸ ἴδοῦν ἀμέσως μαζί του καὶ οἱ χωρικοὶ τῆς Ἀκαρνανίας, κι' ἀμὰν-ἀμάν!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ο ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ ΗΓΕΤΗΣ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΤΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΡΟΤΣΚΥ

Ο κ. ΖΑΔΕΦ ΤΟΥ ΤΟΚΑΤΑΙΑΝ

Μᾶς γράφει ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτής μας :

Ὁ σύντροφος Τρότσκυ μετὰ τῶν οἰκείων του, ὅστις, ὡς γνωστόν, διέμενεν ἀναγκαστικῶς εἰς τὸ Σοβιετικὸν προξενεῖον τῆς πόλεώς μας, μετώκησεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Τοκατλιάν», ὅπου διαμένει ἤδη ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ζάδεφ, εἰς τὸ ὑτ' ἀριθ. 68 δωμάτιον.

Ἐπὰ δύο ἡμέρας ὁ κ. Τρότσκυ δὲν ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ διαμέρισμά του. Χθὲς μόνον ἐξῆλθεν εἰς περίπατον συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του καὶ ἑνὸς γραμματέως τοῦ σοβιετικοῦ προξενείου.

Ὁ τέως ἐπίτροπος τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας, μετέθη πεζῇ μέχρι τοῦ Ταξιμίου καὶ εἰσελθὼν εἰς μερικὰ καταστήματα προέβη εἰς ἀγοράς.

Συντάκτης τῆς «Ἰκδάμ» συνήντησε πρὸ τῆς ἐξόδου τοῦ «Τοκατλιάν» τὸν Τρότσκυ τῆς ὁποίου ἀποταθεὶς γερμανιστὶ τῷ ἐζήτησε ὀλιγόλεπτον συνέντευξιν :

Ὁ Τρότσκυ ἐφάνη ὡσεὶ ἐκπλαγεὶς καὶ πειραχθεὶς ἀπὸ τὸν χαιρετισμὸν καὶ τὴν αἴτησιν τοῦ Τούρκου συναδέλφου καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν υἱόν του εἶπε λέξεις τινὰς ρωσσιστί. Τότε ὁ Τρότσκυ υἱός, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν δημοσιογράφον τῷ εἶπε τὰ ἑξῆς :

— Ὁ πατήρ μου εἶνε ἀδιάθετος. Θὰ ὑπαγωμεν εἰς τὸν ἰατρὸν καὶ θὰ ἐπιστρέψωμεν. Ζητεῖ συγγνώμην διότι δὲν ἠμπορεῖ νὰ συνδιαλεχθῇ μεθ' ὑμῶν.

Ἡ «Ἰκδάμ» παραθέτει τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἡ γερμανικὴ κυβέρνησις θὰ λάθῃ ὑπ' ὄψει τὴν αἴτησιν τοῦ κ. Τρότσκυ ζητήσαντος νὰ μεταθῇ εἰς Γερμανίαν καὶ προσθέτει ὅτι κατόπιν εὐνοϊκῆς ἀπαντήσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ Ράϊχ ὁ κ. Τρότσκυ θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Βερολίνον ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς μηνός.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΛΛΑΣΟΥ

ΟΙ ΑΓΓΛΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

ΔΙΑ ΝΑ ΚΑΜΩΜΕΝ ΣΥΓΚΡΙΣΙΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΙΔΙΚΟΥΣ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — *Δὲν ξεύρω τί εἶδος ἰλίγγου ἐδοκίμαζε τὸ «Θηρίον» —πότε θὰ ἠμπορέσωμεν ἀρά γε νὰ προσθέσωμεν «τὸ μακαρίᾳ τῇ λήξει» ;— ὅταν ἀγκομαχοῦν καὶ ἀσθμαίνον ἐπαιρνε τὸν ἀνήφορον τῆς 'Αττικῆς. 'Αλλὰ θὰ ἦτο κάτι παρεμφερές: 'Υπεσχέθην εἰς τὴν προηγουμένην ἀνταπόκρισίν μου νὰ δώσω εἰς τὴν παροῦσαν εἰκόνα τινὰ τῶν βρεττανικῶν σιδηροδρόμων. Καθώς, ἐν τούτοις, τακτοποιῶ τὰς σημειώσεις μου ἀπὸ τὰ διάφορα —καὶ δὲν εἶνε λίγα— ἔντυπα, ποὺ ἔπρεπε νὰ συμβουλευθῶ προκειμένου νὰ ἀκριβολογήσω, διερωτῶμαι ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνω πιστευτὸς παραθέτων τοὺς ἀριθμοὺς ποὺ ἔκφράζουν τὴν βιομηχανίας αὐτῆς ἐν 'Αγγλίᾳ. 'Εκ πρώτης ὄψεως εἶνε ἀρκετὰ χρήμα φανταστικοί... Δὲν θέλω νὰ εἰπῶ ὅτι ἀλλοῦ αἱ σιδηροδρομικαὶ συγκοινωνίαι εἶνε καθυστερημέναι, μολονότι εἰς κάθε σύγκρισιν αἱ τοῦ τόπου αὐτοῦ θὰ ἀποδειχθοῦν ὑπερέχουσαι. 'Αλλὰ ἡ ἀνάπτυξις ἐντὸς ἑκατὸν καὶ κάτι ἐτῶν, ποῦ ἔχουν πάρει εἰς τὴν γενέτειράν των οἱ σιδηρόδρομοι εἶνε κάτι καταπληκτικόν. Καὶ οἱ ἀδριθμοὶ ποὺ παριστάνουν προκαλοῦν ἀσφαλῶς τὸν ἴλιγγον..

"Ἔχουν φθάσει νὰ εἶνε ἡ μεγαλυτέρα ἰδιωτικὴ ἐπιχείρησις εἰς ὅλην τὴν χώραν, καὶ ἐπάνω-κάτω νὰ συναγωνίζωνται εἰς τὰ προκεῖά της μέχρι ἡ δύο κρατικὰς ὑπηρεσίας ποὺ καὶ εἰς κάθε ἄλλο κράτος προηγοῦνται. Δηλαδὴ τὰ ἐτήσια ἔσοδά των κατὰ τὸ πλησιέστερον κανονικὸν ἔτος (τὸ 1925) ἦσαν 218.000.000 λιρῶν, ποσὸν τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει μάνον ἡ ἀπόδοσις τῆς φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου. Τὰ ἔξοδα, ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος, ἔφθασαν τὰ 181.000.000 λιρῶν, ἢ ὅπου περίπου πληρώνει καὶ τὸ ἀγγλικὸν δημόσιον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἐθνικοῦ χρέους καὶ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν πάσης κατηγορίας ὑπαλλήλων του. Τὸ σύνολον τοῦ κεφαλαίου ποὺ ἀπασχολοῦν οἱ σιδηρόδρομοι ἀνέρχεται εἰς (χρειάζεται νὰ κάμῃ κανεὶς εἰσπνοὰς διὰ νὰ τὸ ἐκφωνήσῃ) 1.100.000.000 —καὶ λιρῶν πάντοτε. Περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς ἂς μὴ γίνεται λόγος. "Ὅλα αὐτὰ δὲ χωρὶς τὴν παραμικροτέραν ἐνχώρησιν τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον ἀντιθέτως, παντοιοτρόπως ἐρωποτροπεῖ πρὸς τὰ κεφάλαια καὶ τὰ κέρδη, καὶ ἐν τῇ πραγματικότητι κωλυσιεργεῖ ἀντὶ νὰ ἐνισχύῃ.

Αἱ τροχιαί, οἱ σταθμοὶ καὶ τὸ «τροχαῖον» ὑλικὸν —αὐτὰ ποὺ ἀπαρτίζουν τὰ μέσα τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς τῆς ἐπιχειρήσεως —στοιχίζουν πλέον τῶν 950.000.000 λιρῶν καὶ τὰ ποσὰ ποὺ χρειάζονται διὰ τὴν ἐτησίαν συντήρησιν καὶ ἀνανέωσιν τοῦ ὑλικοῦ αὐτοῦ ὑπερβαίνουν τὰ 40 ἑκατομμύρια λιρῶν.

Αἱ τροχιαὶ μόνον ποὺ διασταυρώνουν τὴν χώραν ἀπὸ κάθε ἄκρον καὶ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν θὰ ἐπαρκοῦσαν νὰ ζώσουν δίς τὴν γηραιὰν Γῆν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιβατῶν, οἱ ὁποῖοι ταξειδεύουν κατ' ἔτος διὰ τῶν σιδηροδρόμων, διαιρούμενος διὰ τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῶν βρεττανικῶν νήσων, δίδει πηλίκον 27—ὃ ἐστὶν εἰς κάθε "Αγγλον, Σκότον καὶ Οὐαλλὸν ἀναλογοῦν 27 ταξείδια κατ' ἔτος.

Τὸ ἐτήσιον «Μίλεατζ», ἤγουν τὰ μίλια ποὺ διανύουν εἰς ἕνα ὁλόκληρον ἔτος τὰ ἐπιβατικὰ καὶ φορτηγὰ τραῖνα, ἀνέρχεται εἰς κάτι πλέον τῶν 370.000.000 ἢ διὰ νὰ δίδωμεν πιό... καταληπτὴν ἐκτίμησιν, ἰσοῦται κατὰ προσέγγισιν μὲ δύο ταξείδια μετ' ἐπιστροφῆς ἀπὸ τοῦ πλανήτου μας εἰς τὸν "Ηλιον καὶ τὰνάπαλιν.

Ἐπὶ πλέον: Τὰ τρία τέταρτα τῆς συνολικῆς παραγωγῆς γαιανθράκων ἐν 'Αγγλίᾳ μεταφέρονται διὰ τῶν σιδηροδρόμων, 61 ἑκατομμύριον τόννοι ἄλλων μεταλλευτικῶν προϊόντων καὶ ἄλλοι 57.000.000 τόννοι εἰδῶν μὴ μεταλλευτικῶν, φθάνουν ἐπίσης εἰς τὴν κατανάλωσιν ἢ εἰς τοὺς σταθμοὺς ἐξαγωγῆς διὰ τοῦ ἰδίου μέσου. Καὶ πάλιν δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τοὺς ἀριθμοὺς αὐτοὺς τὰ καλούμενα «εὐπαθῆ» ἐμπορεύματα, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον τὸ γάλα ἀντιπροσωπεύει 300.000.000 γαλόνια.

'Αλλὰ οἱ σιδηρόδρομοι ἐνεκαινίασαν μίαν ἐπανάστασιν, τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι εἶνε —καὶ θὰ εἶνε— μεγάλαι διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πρώτου σιδηροδρόμου ἦτο νὰ ἱδρυθῇ μία πόλις ἐντελῶς ἐξ ὁλοκλήρου, τὸ Μίντλσβορο, ὅπου τὰ μηχανουργεῖα ἦτο δυνατὸν νὰ προμηθεύωνται εἰς χαμηλὸν κόστος τὸ ἀπαραίτητον κάρβουνο. Ἔκτοτε ἡ μορφὴ τῆς 'Αγγλίας ἀλλάζει συνεχῶς ἐν τῇ προσπαθείᾳ νὰ συνδυασθοῦν αἱ συγκοινωνιακαὶ ἀνάγκαι μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας. Πέρυσι, μοῦ ἐφαίνοντο παραδοξολογία ὅσα "Αγγλος συγγραφεὺς εἶχεν εἰπῆ περὶ τῶν ἑλληνικῶν φυσικῶν καλλονῶν, αἵτινες ἂν εὑρίσκοντο ἐδῶ θὰ ἀνεζωογόνουν τοὺς σιδηροδρόμους. Καὶ ἐν τούτοις, ἀποδεικνύεται ἀλήθεια, ὅτι ὁλόκληροι πόλεις εἰς τὴν ὑπαιθρον ἀκτὴν τῆς 'Αγγλίας ἐκτίσθησαν καὶ προώδευσαν ὡς θεριναὶ διαμοναί, διότι οἱ σιδηρόδρομοι τὸ ἠθέλησαν: Αὐτό, φυσικά, συμβαδίζει μὲ τὴν αὔξουσαν ἀσφάλειαν, τὴν ὁποίαν παρέχουν οἱ σιδηρόδρομοι, ἱκανοὶ ἔτσι νὰ ἐξυπηρετοῦν, χωρὶς κινδύνους, τὰ «ταξείδια ἀναψυχῆς». 2.000.000 λίρας στοιχίζει κατ' ἔτος ἡ ὑπηρεσία τῶν σημάτων κινδύνου εἰς ἑξοδα συντηρήσεως, καὶ 6.000.000 λίρας εἰς μισθοὺς τῶν εἰδικῶν ὑπαλλήλων.

*Τίποτε ἄλλο δὲν ἀποδεικνύει τόσον καλὰ τὴν ἀλληλεξάρτησιν τῶν βιομηχανιῶν ἑνὸς τόπου, τὸ ὅτι ὁ πλοῦτος μιᾶς ἐπιχειρήσεως ἐπιστρέφει καὶ εἰς τὰς ἄλλας, ὅσον ἡ μελέτη τῶν ἀριθμῶν ἀπὸ τὰς παραγγελίας ποὺ δίδουν οἱ σιδηρόδρομοι καὶ ἀπὸ τὰς ἀγορὰς ποὺ κάμνουν. Ἀφοῦ ἄρχισα παραθέτων ἀριθμούς, μοιραίως θὰ συνεχίσω ἔτσι. Κατ' ἔτος χρειάζονται διὰ τὴν κίνησιν τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν ἐργοστασίων των 16.000.000 τόννοι λιθανθράκων. Ἐπίσης 210.000 τόννοι σιδηροτροχιῶν, 17,000,000 κυβικοὶ πόδες ξυλείας, 4.000.000 τραβέρσαι, 9.000 τόννοι ἐλαιοχρωμάτων καὶ 62.000 ὀρυκτῶν ἐλαίων διὰ τὴν κίνησιν τῶν ὀχημάτων,

ες ὅτι ὑποχρέβη ὁ Ὅμος εἰς τὴν λαϊκὴν, ὅτι ὁπόιος κατιόνιστος ἀρὸς οὐτιόνρτος ἀστὴν, κσὶ' ὁ ἐχε ἀὶς ἀκίνης δοκὸν ἐκμο ἐκ τοῦ κεφαλαιακοῦ χάρακα τῆς χώρας, ἀὶ λαοῦκνη μέρη τοχῆκν ἀπεκτῆσιν. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο δὲν τὸ κατέκτησαν φαίνεται ἀπάνω ἀὶ δεμόκσκι ὑπηρεσία, ἀὶ ἐπιτέλ, ἀὶς ἀκμῆς τὸ ἐ-γκνε ὁμοῦ, εἶνε χρόκρεμένκν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησν τοῦ κοινοῦ τῶν πολιτῶν.

ΟΧΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΝ

Ἡ "Ἀξιοκρατικὴ" Ἀστυνομία ἔφερε τὰ λάβαρα τοῦ τῆς δικαιοσύνης σ' τὴ κοὶ τὸν λαὸν τῆς Βουλιαγμένης διὰ τὴν ἀδικίαν ἀκὶ ἐπιφοράν. Δι' ὅνομα Θεοῦ, ἄς μὴ ἄρκ ἀρκετὰ ὁ χῶρος ἀπὸ τὸ κοινόν. Ἀρκετὰ ἀπελάσεις ἄλλν τὴν ἄλλην ἡμέρ. Ἀρκετὰ ἀπελάσεις ἀὶ ἀγωνιστὰ ἀὶ ἀνεμπόδιστ. Ἀρκετὰ ἀπελάσεις

Ε΄ ΑΦΟΡΜΗΣ ΜΙΑΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟΝ ΘΑΥΜΑ

Ἡ ἑλληνολάτρις Ἀμερικανὶς κοδλιτζκς Κα Κανέλλου, ἡ ὁποία ἔζησε πρὸ δεκάτης ἐν τῇ Ἑλλάδι μὲ τὸν Ἕλληνα σύζυγόν της, διὰ νὰ σπουδάσῃ καὶ μυσῃ πρὸς ὁμωνυμίαν νέον φιλοσοφίας ἐν τῷ ἐκεῖ ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἐκεῖ ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΑΝΤΕΡΒΟΥΡΙΑΣ ΘΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗ ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ ΤΗΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Καθ' ἃ ἀγγέλλει ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος», ὁ ἀρχιεπίσκοπος Καντερβουρίας προτίθεται νὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τὰ Ἱεροσόλυμα, ὅπου θὰ δεξιωθοῦν αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς οἱ Ἕλληνες, Ἀρμένιοι καὶ Σύροι Πατριάρχαι.

Κατ' ἰδιαιτέρας πληροφορίας μου, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰς Ἀθήνας, ὅπου θὰ ξενισθῇ ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου, πιθανῶς δὲ νὰ συναντηθῇ καὶ μετὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Μελετίου.

Ὑπὸ τῶν ἀγγλικῶν κύκλων τὸ ταξείδιον τοῦ Ἄγγλου ἀρχιεπισκόπου χαρακτηρίζεται ὡς ἱστορικὸν γεγονὸς ἄνευ προηγουμένου. Ὡς πληροφορεῦμαι δέ, αἱ συναντήσεις αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας δὲν εἶνε ἄσχετοι πρὸς τὴν ἀναπτυσσομένην ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ προσηλυτιστικὴν προπαγάνδαν ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ, καὶ πρὸς ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων διὰ τὴν ἀντιμετώπισίν της, ἐφ' ὅσον ἀναμένεται ὅτι ἡ καθολικὴ προπαγάνδα θὰ ἐνταθῇ μετὰ τὴν τελευταίαν συμφωνίαν Ἰταλίας—Βατικανοῦ.

ΟΙ "ΤΑΪΜΣ., ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφεῖ ἐκθέτων τὰ τῆς διενέξεως μεταξὺ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἀνταποκριτὴς τάσσεται ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως τοῦ Πατριαρχείου περὶ τοῦ ἀντικανονικοῦ τῆς συγκροτήσεως τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας. Ἀποδίδει δὲ τὸ πραξικόπημα εἰς ἰσχυρὰς πολιτικὰς ἐπιρροὰς ἔξωθεν ἀσκηθείσας.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος, οἱ «Τάϊμς» ἐδημοσίευσαν χθὲς σαφεστάτην ἐπιστολὴν τοῦ Μητροπολίτου Θυατείρων κ. Χρυσάνθου, ὅστις ἀναπτύσσει τὴν Ὀρθόδοξον ἄποψιν τοῦ ἀλβανικοῦ θρησκευτικοῦ πραξικοπήματος. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀπαντᾷ σήμερον ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀλβανίας, ἰσχυριζόμενος ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἠξίωσε διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς αὐτοκεφάλου ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας ὅρους δίγοντας τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Ἀλβανίας. Περαιτέρω, τονίζει ὅτι ὅλαι αἱ Βαλκανικαὶ Ἐκκλησίαι τὸ ἴδιον ἔπραξαν καὶ ἐπαναλαμβάνει διὰ μακρῶν τὰ γνωστὰ ἐπιχειρήματα τὰ ὁποῖα ἀνέφερεν ὁ Ἀλβανὸς Μητροπολίτης Βησσαρίων ἐν τῷ γνωστῷ ἐγγράφῳ του πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν.

ΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΑΠΕΧΟΥΝ ΕΠΙΔΕΙΚΤΙΚΩΣ ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΠΙΕΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀργυροκάστρου μέσῳ Ἰωαννίνων, παρὰ τὰς ἀπὸ ἡμερῶν προετοιμασίας τῶν ἀλβανικῶν ἀρχῶν διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ νέου Μητροπολίτου Ἀργυροκάστρου—τοῦ χειροτονηθέντος μετὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν πραξικόπημα — αὕτη ἀπέτυχε παταγωδῶς, διὰ τῆς χαρακτηριστικῆς ἀποχῆς τοῦ ὀρθοδόξου στοιχείου.

Εἰς τὴν γενομένην ἐν Ἀργυροκάστρῳ δοξολογίαν παρευρέθησαν αἱ ἀρχαί, πλεῖστοι Μουσουλμάνοι καὶ τὰ μέλη τῆς ἰταλικῆς παροικίας. Ἐκ τῶν ὀρθοδόξων ἐλάχιστοι μόνον προσῆλθον.

Τὰ χριστιανικὰ μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀργυροκάστρου ἠρνήθησαν νὰ ὑπογράψουν συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὴν ἀλβανικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ νέου μητροπολίτου.

Κατόπιν τῆς ἀρνήσεως χωροφύλακες περιῆλθον τὰς οἰκίας τῶν δημοτικῶν αὐτῶν συμβούλων καὶ τοὺς ὑπεχρέωσαν διαείαίος νὰ ὑπογράψουν.

Κατὰ τὴν εἰς Ἁγίους Σαράντα μετάβασιν τοῦ νέου Μητροπολίτου εἰς ἐκεῖ γενομένην δοξολογίαν παρέστησαν μόνον ὁ ἀστυνόμος καὶ εἰς ἰδιώτης, τοῦ ὀρθοδόξου πληθυσμοῦ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως ἀποσχόντων ἐπιδεικτικῶς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΕΞΗΝΤΑΡΗ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΩΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΟΥΜΕΝΩΝ ΤΙΤΛΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐν Ἀφίκετο ἐκ Κων)πόλεως ὁ κ. Ἐξηντάρης, ὅστις ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀπεφασίσθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς νὰ καταρτισθῇ ἐν Κων)πόλει ὑπηρεσία ἐλέγχου τῶν ἀμοιβαίως ἀμφισβητουμένων τίτλων ἰδιοκτησίας τῶν μεταναστευσάντων Βουλγάρων ἐκ Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ τῶν ἐκ Βουλγαρίας μεταναστευσάντων Ἑλλήνων.

Τὸ ἔγκυρον τῶν ἐν λόγῳ τίτλων θὰ διαπιστωθῇ ἐκ τοῦ τουρκικοῦ Κτηματολογίου, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ὑπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Σχετικῶς μὲ τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ κ. Ἐξηντάρης προσέθηκεν ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐπρότειναν ὅπως γίνουν δεκταὶ 6000 ἐκπρόθεσμοι δηλώσεις μεταναστεύσεως Βουλγάρων. Ἀπήντησεν ὅμως ὅτι τοῦτο ἀνάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κυβερνήσεων τῶν δύο χωρῶν.

Ἐρωτηθεὶς περὶ τῆς συναντήσεώς του μὲ τὸν Τοῦρκον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν Τεφὴκ Ρουσδῆ βέην, ἐβεβαίωσεν, ὅτι πράγματι συνηντήθησαν καὶ συνωμίλησαν φιλικῶς, ἀλλὰ χωρὶς ἐπίσημον ἰδιότητα.

Ὁ κ. Ἐξηντάρης θὰ ἀναχωρήσῃ δι' Ἀθήνας τὴν Δευτέραν.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐκυκλοφόρησε τὸ Στατιστικὸν Δελτίον τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου, παρὰ τοῦ ὁποίου παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω:

Ἡ μεταναστευτικὴ κίνησις μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἔχει οὕτω: Ἀφίκοντο, Ἕλληνες 1.725, ξένοι 3506. Ἀνεχώρησαν Ἕλληνες 2.206 καὶ ξένοι 3.867.

Ἡ ἀξία τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς κατὰ τὸ 1928 ἔχει εἰς τραπεζογραμμάτια οὕτω: Εἰσαγωγὴ 12.488.122, ἐξαγωγὴ 6.282.075. Ἔλλειμμα 6.206.047. Εἰς χρυσόν: εἰσαγωγὴ 838.129, ἐξαγωγὴ 421.616. Ἔλλειμμα 416.513, μὲ τιμὴν μεταλλικῆς δραχ. 14.90.

Αἱ εἰσπράξεις τῆς ἐλευθέρας ζώνης Θεσσαλονίκης, ἀνῆλθον κατὰ τὸ 1928 ἐν συνόλῳ εἰς 14.383.893.

Ὁ τιμάριθμος κατὰ τὸ 1928 τῆς εἰσαγωγῆς ἀνῆλθεν εἰς 1.870, τῆς δὲ ἐξαγωγῆς εἰς 2.506.

Κατὰ τὸ 1928 κατηναλώθη καπνὸς 4.676. 535 χιλογρ. ἔναντι 4.793.917 κατὰ τὸ 1927 καὶ 4.897.483 κατὰ τὸ 1926.

Τὰ τεθέντα εἰς κυκλοφορίαν ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα κατὰ τὸ 1928 ἀνῆλθον εἰς 2.263. Ἐν συνόλῳ δὲ ἐκυκλοφόρουν κατὰ τὸ ἔτος 13.655.

Τὰ τεθέντα εἰς κυκλοφορίαν φορτηγὰ ἀνῆλθον εἰς 1.078. Ἐκυκλοφόησαν δὲ ἐν συνόλῳ 4.076. Τὰ τεθέντα εἰς κυκλοφορίαν λεωφορεῖα ἀνῆλθον εἰς 267. Ἐκυκλοφόησαν δὲ 2.089. Ἤτοι ἐτέθησαν ἐν συνόλῳ αὐτοκίνητα γενικῶς εἰς κυκλοφορίαν 3.608. Ἐκυκλοφόησαν δὲ 19.820.

Τὰ μέσῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐμβάσματα τῶν μεταναστῶν ἀνῆλθον κατὰ τὸ ἔτος 1928 εἰς 2.098.492 δρχ., διὰ τῶν λοιπῶν δὲ Τραπεζῶν εἰς 5.857.793. Ἤτοι ἐν συνόλῳ εἰς 7.956.285.

Η ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας συνῆλθε χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐν ὁλομελείᾳ τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον, εἰς ὃ μετέσχον ἐκτάκτως καὶ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου, καθὼς καὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐξήτασε πρότασιν τῆς Κ.Τ.Ε., διαβιβασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν περὶ καλλιεργείας τῆς ἰδέας τῆς ἀδελφοσύνης τῶν λαῶν εἰς τὰ σχολεῖα.

Τὸ συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως συστήσῃ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τὴν ἔκδοσιν βιβλίων συγγεγραμμένων μὲ τὴν βάσιν τῆς ἰδέας ταύτης καὶ μελλόντων νὰ κυκλοφορήσουν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὴν σύνταξιν τῶν ἀναγνωστικῶν οὐχὶ μὲ ἄκρως σωβινιστικὸν πνεῦμα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν γνώμην του διὰ τὴν καθιέρωσιν παγκοσμίου ἐτησίας σχολικῆς ἑορτῆς τὸ συμβούλιον ἐπεφυλάχθη νὰ ἀποφασίσῃ μέχρις ὅτου γνωσθῇ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς ἑορτῆς ταύτης. Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ὡς ἡμέρα ἑορτασμοῦ τῆς παγκοσμίου σχολικῆς ἑορτῆς ἔχει ὁρισθῆ νὰ προταθῇ ἡ ἡμέρα τῆς ἀνακωχῆς, ἤτοι ἡ 11η Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΧΙΟΝΟΠΛΗΚΤΟΥΣ ΤΗΣ Π. ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατόπιν ληφθείσης ἀποφάσεως, συνεστήθη εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὰς πλημμυροπαθεῖς περιφερείας τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος τὰ ἀναλογοῦντα ποσὰ ἐκ τῶν ἐνεργηθέντων ἐράνων. Τὸ σύνολον αὐτῶν, ὡς ἀνεκοινώθη, πρόκειται νὰ ἀνέλθῃ εἰς 1 1)2 ἑκατομμύριον. Ἡ διανομὴ θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διαβιβασθεισῶν εἰς τὰ ἁρμόδια ὑπουργεῖα αἰτήσεων, κατὰ περιφερείας, τὰς ὁποίας αἰτήσεις συνεκέντρωσε καὶ ἐπέδωσε χθὲς πρὸς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν ὁ διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου. Πρὸς τοῦτο, θὰ συγκροτηθῇ σήμερον εἰδικὴ σύσκεψις κατὰ τὴν ὁποίαν θ' ἀποφασισθῇ καὶ ἡ ἀποστολὴ δύο εἰδικῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ εἰς τὰς πληγείσας περιφερείας, διὰ τὴν διανομὴν τῶν σχετικῶν βοηθημάτων.

ΑΙ ΛΗΣΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πτολεμαΐδος τρεῖς ἄγνωστοι ὡπλισμένοι διὰ περιστρόφων ἐλήστευσαν παρὰ τὴν θέσιν Λάκκος τὸν Γεώργιον Ι. Ρίδαν, ἀφαρέσαντες παρ' αὐτοῦ 150 δρχ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΑ

ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΑΥΡΙΟΝ ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΦΙΛΙΑΣ ΘΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τὰ ἑλληνοσερβικὰ πρωτόκολλα θὰ ὑπογραφοῦν ἐν Γενεύῃ αὔριον Κυριακὴν ὑπὸ τοῦ κ. Καραπάνου ἀπὸ μέρους τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ κ. Κουμανούδη ἀπὸ μέρους τῆς Σερβίας.

Ἡ μικρὰ αὕτη καθυστέρησις—τὰ πρωτόκολλα, ὡς ἐγράφη, ἐπρόκειτο νὰ ὑπογραφοῦν χθὲς—προεκλήθη κατόπιν τῆς προχθεσινῆς ἐν Γενεύῃ ἰδιαιτέρας συνεμιλίας τῶν κ.κ. Καραπάνου καὶ Κουμανούδη, ἡ ὁποία ἀπήτησε τὴν αἴτησιν νεωτέρων τινῶν συμπληρωματικῶν πληροφοριῶν ἐντεῦθεν καὶ ἐκ Βελιγραδίου. Τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα τοῦ κ. Καραπάνου ἐλήφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν χθὲς τὸ πρωί, ἐπηκολούθησε δὲ σύσκεψις ἐπ' αὐτοῦ μεταξὺ τῶν κ.κ. Βενιζέλου, Τσαμαδοῦ καὶ Γ. Μελᾶ, κατὰ τὴν ὁποίαν διετυπώθησαν αἱ τελικαὶ ὁδηγίαι τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐν τῇ τηλεγραφήματι ἀναφερομένων σημείων. Εἰς τὰς ὁδηγίας ταύτας προσέθεσεν ὡρισμένας διασαφήσεις ὁ κ. Βενιζέλος, μεταβὰς καὶ πάλιν ἀργότερον, περὶ τὴν 1 1)2 μ.μ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Αἱ ὁδηγίαι ἐστάλησαν τηλεγραφικῶς εἰς τὸν κ. Καραπάνον τὴν 2 1)2 μ.μ.

Κατὰ γνωσθείσας πληροφορίας, ὁ κ. Καραπάνος εἰς τὸ ληφθὲν χθὲς τηλεγράφημά του ἀναφέρει ὅτι τῷ διετυπώθη καὶ ἐπισήμως ἡ ἐπιθυμία τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως ὅπως τὸ σύμφωνον Ἑλλάδος—Σερβίας ὑπογραφῇ ἐν Βελιγραδίῳ, διὰ νὰ προσδοθῇ ἐπισημότερος χαρακτὴρ εἰς τὸ γεγονὸς τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Ἔσπευσε δὲ ὁ ἴδιος νὰ δηλώσῃ, συμφώνως πρὸς τὰς ἐντεῦθεν διαβιβασθείσας αὐτῷ ὁδηγίας, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀποδέχεται τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην. Οὕτως, ἐγένετο δεκτὸν νὰ χωρισθῇ ἡ ὑπογραφὴ τῶν πρωτοκόλλων, ἡ ὁποία, ὡς προελέχθη, θὰ γίνῃ αὔριον ἐν Γενεύῃ, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου παραμένει ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφώνου Ἑλλάδος—Σερβίας, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ ἀργότερον ἐν Βελιγραδίῳ. Περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμφώνου, ἀνεκοινώθη ὅτι αὕτη θὰ συμπέσῃ μεταξὺ τῆς προσεχοῦς Πέμπτης καὶ Κυριακῆς, μεταβαίνοντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς Βελιγράδιον τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Δὲν ἀποκλείεται κατὰ τὴν αὐριανὴν εἰς Γενεύην ὑπογραφὴν τῶν πρωτοκόλλων, νὰ γίνῃ συγχρόνως καὶ ἁπλῆ μονογράφησις τοῦ συμφώνου.

Τὰ ὑπογραφησόμενα αὔριον ἐν Γενεύῃ πρωτόκολλα εἶνε ἓξ, ἐξ ὧν τὰ πέντε εἶνε τὰ γνωστά, τὸ δὲ ἕκτον ἀποτελεῖ συμπλήρωμα τοῦ κατ' Ὀκτώβριον τοῦ 1928 ὑπογραφέντος μεταξὺ τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Σουμένκοβιτς πρωτοκόλλου, μὲ γενικὰς διατάξεις. Ἡ διατύπωσις τοῦ τελευταίου τούτου πρωτοκόλλου ἐκρίθη ἀναγκαία κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν τελευταίων διαπραγματεύσεων.

Τὰ κείμενα τῶν ὑπογραφησομένων πρωτοκόλλων θὰ δοθοῦν εἰς τὴν δημοσιότητα ἐντὸς τῶν ἡμερῶν. Ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφὴν των θὰ ἐκδοθῇ μόνον, ἀπὸ μέρους τῶν ἀντιπροσωπειῶν, ἑλληνικῆς καὶ σερβικῆς, κοινὸν ἀνακοινωθέν, περιέχον εὐρεῖαν περίληψιν τῶν πρωτοκόλλων.

Κατὰ τὰς χθεσινὰς πληροφορίας, ἡ σερβικὴ ἀντιπροσωπεία μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν πρωτοκόλλων θ' ἀναχωρήσῃ ἐκ Γενεύης ἐπιστρέφουσα εἰς Βελιγράδιον. Ὁ κ. Καραπάνος θ' ἀναχωρήσῃ ἀργότερον διὰ Βελιγράδιον. Δὲν ἀποκλείεται μάλιστα, κατὰ τινα πληροφορίαν, νὰ μεταβῇ εἰς Βελιγράδιον καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός, διὰ τὴν πανηγυρικωτέραν ὑπογραφὴν τοῦ ἑλληνοσερβικοῦ συμφώνου.

Ἐν τῷ μεταξύ, πρωτοβουλίᾳ τῶν ἑλληνοσερβικῶν συλλόγων, ἑτοιμάζεται καὶ πανηγυρικὸς ἑορτασμὸς τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς ἐπετείου τῆς 25 Μαρτίου εἰς τὸ Βελιγράδιον καὶ τὰ Σκόπια.

Ο ΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΠΩΣ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ...ΔΙ' ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ ΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐστάλη χθὲς ἡ ἀκόλουθος ἐγκύκλιος τοῦ κ. Βενιζέλου, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας κατεστάθησαν προσωπικῶς ὑπεύθυνοι οἱ κ.κ. ὑπουργοί:

«Πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν. . . .

Ἐνταῦθα

Κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Συντάγματος «αἱ ἀρχαὶ εἰς ἃς ἕκαστος ἢ καὶ ὁλλοὶ ὁμοῦ ἀναφέρονται ἐγγράφως, τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους, ὑποχρεοῦνται εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἔγγραφον ἀπάντησιν πρὸς τὸν ἀναφερόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου».

Τοιοῦτος νόμος εἶνε ὁ ὑπ' ἀριθ. 149 τοῦ 1914, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὁποίου «Πᾶσα δημοσία ἀρχὴ πρὸς ἣν ὑποβάλλεται ἀναφορὰ νομίμως συντεταγμένη, παρ' ἰδιότου ἢ νομικοῦ προσώπου, ὀφείλει ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς νὰ ἀπαντήσῃ ταχυδρομικῶς, γνωστοποιοῦσα τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἢ γενομένην ἐνέργειαν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐξαιροῦνται τοῦ νόμου «ἰδίως πᾶσαι αἱ πρὸς δικαστικὰς ἀρχὰς αἰτήσεις, αἱ φέρουσαι τὸν χαρακτῆρα διαδικαστικῶν πράξεων τῆς ἀστικῆς ἢ ποινικῆς δικαιοδοσίας».

Τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἡ παράλειψις ἀπαντήσεως τιμωρεῖται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου 20 ἕως 200 δραχ. καὶ ἐν ὑποτροπῇ διὰ προσωρινῆς παύσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ὁσάκις ἀναφορὰ ἀπευθύνεται πρὸς ὑπουργόν, ἢ ὑποχρέωσις πρὸς ἀπάντησιν ὑφίσταται διὰ τὸν ἁρμόδιον τμηματάρχην, ἡ δὲ προθεσμία ἄρχεται ἀφ' ὅτου ἡ ἀναφορὰ παραδοθῇ εἰς τὸν ἁρμόδιον τμηματάρχην μετ' ἐντολῆς πρὸς ἐνέργειαν.

Τὸ γεγονὸς καὶ μόνον ὅτι ἴδιον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀριεροῦται εἰς τὸ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ δικαίωμα τῶν πολιτῶν ὅπως ἀναφέρωνται εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἀρχῶν εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ ἀπάντησιν, χαρακτηρίζει πλήρως τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ὁ καταστατικὸς χάρτης τῆς χώρας ἀποδίδει εἰς τὸ δικαίωμα τοῦτο, διὰ τὴν κατοχύρωσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἀναφερθεὶς εἰδικὸς νόμος ἐπρονόησε, καθορίσας τὰς κυρώσεις τῆς παραβάσεώς του.

"Οταν ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀρχήν, τὴν 6ην Ἰουλίου π. ἔ., διὰ δηλώσεων αὐτῆς ἐπηγγέλθη νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν χώραν διοίκησιν ὁμοίαν πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν αὕτη ἐγνώρισε κατὰ τὰ ἔτη 1910—1915. Ἐτονίσθη τότε ὅτι καθῆκον ὅλων ἡμῶν εἶνε νὰ ἐμπνευσθῇ εἰς ὅλους τοὺς πολίτας ἡ πεποίθησις ὅτι, ἐὰν ἔχουν νὰ παρουσιασθοῦν διὰ νόμιμον ὑπόθεσίν των ἐνώπιον δημοσίας ἀρχῆς, δὲν ἔχουν ἀνάγκην νὰ προσφύγουν εἰς οἱονδήποτε παρασκήνιον, ἀλλ' ὅτι δύνανται ἐλευθέρως νὰ προσέλθουν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ὑπόθεσίς των θὰ ἐξετασθῇ μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ ἄνευ μεγάλης ἀργοπορίας. Ἐτονίσθη ἐπίσης τότε ὅτι διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ παρίσταται ἀνάγκη δημιουργίας εἰς ἕκαστον ὑπουργεῖον γραφείου πληροφοριῶν, ἐπιφορτισμένου νὰ βοηθῇ ἕκαστον προσερχόμενον εἰς αὐτὸ πολίτην διὰ νὰ διεκπεραιώνῃ ταχέως τὴν ὑπόθεσίν του.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης τὸ διαρρεῦσαν ὀκτάμηνον χρονικὸν διάστημα δὲν ἀφίνει εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἱκανοποίησιν τὴν ὁποίαν δοκιμάζει εἰς τὰς ἄλλας σφαίρας τῶν ἐπιδιώξεων αὐτῆς. Σειρὰ γεγονότων καὶ καταγγελιῶν, τὰς ὁποίας ἔχω ὑπ' ὄψιν, πείθουν ὅτι ὑπηρεσίαι πολλαὶ ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν ἐπιλήσμονες τῶν καθηκόντων των ἀπέναντι τῶν πολιτῶν, οἵτινες, ἀπευθυνόμενοι πρὸς αὐτὰς ἐγγράφως διὰ νὰ ζητήσουν πληροφορίας ἐπὶ ὑποθέσεών των, ματαίως ἀναμένουσιν ἀπάντησιν ἐπὶ χρόνον μακρόν. Ὄχι δὲ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ συγχρόνως σωρεία ὑποθέσεων διοικητικῆς φύσεως αἵτινες ὠφειλον, ἄνευ οἱασδήποτε ὀχλήσεως, νὰ λυθοῦν ἐντὸς ἐβραχυτάτου χρόνου, χρονίζουν ἐν ἐκκρεμότητι εἰς τὰ ἑρμάρια πολλῶν ὑπηρεσιῶν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ κρατικοῦ κύρους καὶ ἐπὶ προφανεῖ ζημίᾳ τῶν ἐννόμων συμφερόντων τῶν πολιτῶν. Φυσικὸν ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἀδελτηρίας καὶ νωθρότητος εἶνε ἡ ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτῶν ἐπὶ τὴν ἀνωτέραν ἠθικὴν τοῦ Κράτους, ἤτις δέον νὰ ὑφίσταται ἀμείωτος, καὶ ἡ προσφυγὴ αὐτῶν εἰς ἐνδιαμέσους παραστάτας διὰ νὰ λάβωσι τὴν ζητουμένην πληροφορίαν ἢ νὰ ἐπιτύχωσι τὸν τερματισμὸν τῆς ὑποθέσεώς των.

Ἐνώπιον τῆς τοιαύτης καταστάσεως μαρτυρούσης ἄρνησιν καθηκόντων ἀπορρεόντων ἐξ αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως:

1) Ἐποπτεύσητε ἐπὶ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 149, καθορίζοντος τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ταχείας ἀπαντήσεως τῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν τῶν πολιτῶν.

2) Καταστήσητε ἐνεργὸν τὸν νόμον τοῦτον διὰ τῆς εἰς πάντα παραβάτην ἐπιβολῆς τῶν ὁριζομένων πειθαρχικῶν ποινῶν, ἵνα τοιουτοτρόπως καταστῇ παγία ἡ συνείδησις εἰς ὅλας τὰς ὑπηρεσίας περὶ τῆς ἱερότητος τῶν δικαιωμάτων καὶ τοῦ τελευταίου πολίτου.

*Εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ τονισθῇ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ὅτι εἰς τὴν πρὸς τὸν πολίτην ἀπάντησιν τῶν ὑπηρεσιῶν δὲν ἐξαντλεῖται τὸ καθῆκον αὐτῶν. Πρέπει δηλαδὴ αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι νὰ κατανοήσουν ὅτι παραλλήλως πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀπαντήσεως καὶ μάλι